

EXODUS (12)

HJM Sales, 02-10-2015

Geliefde broeders en zusters, we hebben gezien dat Mozes moest vluchten, omdat hij een moord op een Egyptenaar (Ex. 2:11-15) had gepleegd. Hij vluchtte omdat iemand de moord had gezien en hij door vrees werd bevangen. Hij werd bang voor de wraak van Faraö en vluchtte naar het land Midian. Daarbij zal hij zich waarschijnlijk hebben gerealiseerd, dat hij nu volstrekt ongeloofwaardig was geworden voor het volk van Israël om hun leider te zijn.

Het is belangrijk dat wij herkennen, dat in dit schriftgedeelte Mozes wordt uitgebeeld als zwak mens met fouten en gebreken. In zijn becalculeerde opvliegendheid en in zijn vrees zien we de verwerpelijke menselijke natuur terug. Maar in het vervolg van Ex. 2, dat speelt in Midian, wordt Mozes uitgebeeld als type van Jezus. En dit verhaal kent diepe, profetische vergezichten.

Mozes in Midian

Ex. 2:15-21 – *“Als nu Faraö deze zaak hoorde, zo zocht hij Mozes te doden; doch Mozes vlood voor Faraö’s aangezicht, en woonde in het land Midian, en hij zat bij een waterput. En de priester in Midian had zeven dochters, die kwamen om te putten, en vulden de drinkbakken, om de kudde haars vaders te drenken. Toen kwamen de herders, en zij dreven haar van daar; doch Mozes stond op, en verloste ze, en drenkte haar kudden. En toen zij tot haar vader Rehuël kwamen, zo sprak hij: Waarom zijt gij heden zo haast wedergekomen? Toen zeiden zij: Een Egyptisch man heeft ons verlost uit de hand der herderen; en hij heeft ook overvloedig voor ons geput, en de kudde gedrenkt. En hij zeide tot zijn dochters: Waar is hij toch, waarom liet gij den man nu gaan? roept hem, dat hij brood ete. En Mozes bewilligde bij den man te wonen; en hij gaf Mozes zijn dochter Zippora;”*

Mozes vluchtte naar de woestijn van Midian en kwam aan bij een put, waaruit de herders water putten om hun dieren te drenken. En daar gebeurde iets bijzonders, iets met grote profetische betekenis! Hij ontmoette de zeven dochters van Rehuël, een Midianitische priester, bij de put.

Allereerst stellen we ons de vraag: Wie was die Rehuël? Rehuël was een priester en een Midianiet en daarmee een afstammeling van Abraham en Ketura (Gen. 25:2). Dit doet vermoeden, mede gezien zijn optreden in Ex. 18 waar hij Mozes adviseerde hoé het volk van Israël te leiden en waar hij aan God offers bracht, dat hij eveneens Jahweh, de Here God, diende. Daarop wijst ook de betekenis van zijn naam. Rehuël (רֵעוּאֵל) betekent *“vriend van God”*. Ook zijn tweede naam Jethro, wellicht een ambtsnaam, is een indicatie (Ex. 3:1). Jetho (יֶתְרוֹ) betekent namelijk *“zijn uitmuntendheid, zijn voortreffelijkheid, zijn overvloed”*.

Als we nu bedenken dat Mozes een type is van onze Verlosser Jezus Christus, dan is deze waterput een beeld van het Evangelie, dat een Bron is. Deze put was immers in Hebreeuws een *“be-eer”* (בְּאֵר), d.i. *“een bron waaruit water opborrelt”*. Het Evangelie is een Bron van levend water is voor ieder die Jezus wil aannemen, geestelijk wil drinken en de dorst lessen.

Maar dáártegen zal grote tegenstand komen. Er zullen mensen komen, die een sta-in-de-weg zijn of trachten te verhinderen, dat de kudden drinken van het levende water, dat Jezus wil geven. Het is goed om te onderscheiden, dat het hier herders betreft, die (dus) toezicht houden op de kudden. Ze zijn in christelijke gemeenten aanwezig, maar zijn valse herders! In alle tijden, maar zéker juist in de eindtijd vlak voor de Wederkomst van Jezus, zullen er valse christussen, valse predikers, valse leraren en profeten zijn, die de gelovigen (willen) verleiden (Matth. 24:11; Mark. 13:6,22; 1 Tim. 4:1; 2 Petr. 2:1; 1 Joh. 2:18; 4:1-3). Maar Jezus, de goede Herder, wil en zal hen verlossen en hun dorst lessen, zoals Mozes Rehuël's dochters met hun schapen verlost, en deze overvloedig drenkte. Het werk is van Jezus en Hij zal voorzien in geestelijke overvloed. Dus laat Hem niet gaan! Wees wijs als Rehuël!

Ik wil even ingaan op bijbelse kenmerken van valse christussen en profeten. Er zijn zeker ook valse leraren en predikers, maar hun dwaalleer kan zeer divers zijn. Een voorbeeld is de prediker die leert, dat wij de Wet moeten volbrengen om te worden behouden.

Valse christussen zijn alleréérst degenen die ronduit zeggen: Ik ben de christus. Misleitend voor ongelovigen, maar herkenbaar voor ingewijden! Johannes sprak in zijn zendbrieven over een belangrijk kenmerk van valse christussen en waaraan wij hen kunnen herkennen. Valse christussen zijn nl. ook antichristus, want zij loochenen namelijk de Zoon van God (én de Vader). 1 Joh. 2:22-23 – *“Wie is de leugenaar, dan die loochent, dat Jezus is de Christus? Deze is de antichrist, die den Vader en den Zoon loochent. Een iegelijk, die den Zoon loochent, heeft ook den Vader niet; wie den Zoon belijdt, heeft ook den Vader.”* Zij loochenen de geboorte van God in het vlees en ontkennen dat God mens werd. Sommigen zeggen dat niet ronduit. Dan proberen zij Jezus, Gods Zoon, in Zijn vleeswording en kruisdood te bagatelliseren. Zij ontkennen het wonder van Zijn Opstanding uit de dood of plaatsen het in een zogenaamd ‘geestelijk’ kader, d.w.z. proberen je wijs te maken dat Jezus niet letterlijk, maar geestelijk uit de dood zou zijn opgestaan. Zij zullen ook proberen Jezus op één lijn te plaatsen met bijvoorbeeld Boeddha of Gandhi of Krishna, allen zogenaamde geweldige, geestelijke leiders in hun eigen tijd. Want in de ogen van valse christussen is Jezus slechts een symbool of mythe: het Christussymbool of de Christusmythe. Jezus is volgens hen niet de Christus, de Messias, de ware Zoon van God. Daarom zullen valse christussen ook de dialoog met andere (heidense) godsdiensten propageren. Zij zoeken overeenkomsten tussen christendom en andere godsdiensten, opdat er uiteindelijk op basis van die overeenkomsten één wereldreligie tot stand gebracht kan worden. En hiermee openbaart zich dan de grote hoer van Babylon (Openb. 17-18).

Valse christussen kunnen worden herkend door de zalving van Gods Geest (1 Joh. 2:20-21), Die áltijd Jezus wil verheerlijken (Joh. 16:14) en op Hém wijst. De volheid en zalving van Gods Geest in ons leven en een gedegen kennis van Gods Woord zijn daarom, zowel voor het kunnen onderscheiden van valse christussen als voor het ook kunnen onderscheiden van valse profeten, absoluut noodzakelijk. De bijbel geeft ons in 1 Joh. 4:1 het volgende advies: *“Geliefden, geloof niet een iegelijken geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld.”*

Hét bijbelse kenmerk van valse profeten is, dat zij aan het volk valse vrede en voorspoed verkondigen. De vrede en voorspoed die zij voorspiegelen, kunnen met menselijke inspanningen en werken worden bereikt, hoewel zij dat niet altijd met zoveel woorden zullen zeggen! In de tijden van het Oude Testament probeerden zij het volk gerust te stellen en wijs te maken, dat het naderende onheil niet zou plaatsvinden (Jer. 14:13; 23:16-17; 28:15-17; 29:8-9). In onze moderne tijd verkondigen zij het positieve evangelie van ‘zich goed voelen’, waaronder het zgn. welvaartsevangelie. Dat christenen gelouterd moeten worden (Mal. 3:2-3) en in hun leven daarom ook verdrukkingen ervaren (Hand. 14:22), wordt ontkend. Al het mogelijk negatieve in een mensenleven zou reeds door Jezus zijn opgelost. De boodschap van Jezus’ kruis wordt best wel gepredikt. Maar dan in lichte vorm, in de zin van: We zijn niet meer onder de Wet, maar onder de genade *en dús* is het niet zo erg, dat we eens zondigen! Want voel je vrij! Jezus heeft toch ook deze zonde gedragen? Broeders en zusters, wij zijn nu inderdaad onder de genade en niet meer onder de Wet, maar lees óók Rom. 6:11-17! Juist omdat wij nu onder Gods genade en in de vrijheid van de Heilige Geest staan, zal de zonde niet meer over ons heersen. Zij prediken niet over de zwaarte van het kruis, wát het Jezus heeft gekost om onze zonden, schuld en straf te dragen, noch over het komende oordeel van God over de zonde. Maar Paulus zei ooit: *“ik heb onder u niets willen weten dan Jezus Christus en Dien gekruisigd”* (1 Cor. 2:2), waarmee hij tevens bedoelde dat de kruisweg en een heilig leven óók deel uitmaken van het leven van de christen (Luk. 14:27). Een kind van God vreest de zonde en misbruikt zijn vrijheid niet! Want hij heeft God zo lief en respecteert Hem. In 2 Cor. 11:12-15 zei Paulus dat een drijveer van valse profeten hoogmoed (d.i. trots op

eigen kracht en verdiensten) en afgunst is. Hij sprak in vers 12 over mensen, die blijkbaar van mening waren, dat zij net als hij en zijn mede-arbeiders óók geroemd moesten worden. Deze mensen zochten een gelegenheid om als gelijken van Paulus en de zijnen te worden beschouwd: *“Maar wat ik doe, dat zal ik nog doen, om de oorzaak af te snijden dengenen, die oorzaak hebben willen, opdat zij in hetgeen zij roemen, bevonden mochten worden gelijk als wij. Want zulke valse apostelen zijn bedriegelijke arbeiders, zich veranderende in apostelen van Christus. En het is geen wonder; want de satan zelf verandert zich in een engel des lichts. Zo is het dan niets groots, indien ook zijn dienaars zich veranderen, als waren zij dienaars der gerechtigheid; van welke het einde zal zijn naar hun werken.”*

Als we de profetische blik op de toekomst vast blijven houden, dan typeren die zeven dochters van Rehuël allereerst de zeven gemeenten van Klein-Azië uit het boek Openbaring. Grofweg 1500 jaar later! Maar deze zeven gemeenten typeren op hun beurt de christelijke gemeenten in de eindtijd, de tijd waarin wij nu leven.

Jezus gaf Johannes opdracht om een bijzondere boodschap aan de voorgangers van die zeven gemeenten door te geven (Openb. 2 en 3). De gemeenten mochten eerst enkele lofuitingen van Jezus in ontvangst nemen, waarna Hij de vinger op de zere plekken legde, op de dingen die nog niet in orde waren. En daarbij had Jezus de kwade herders, de valse profeten en leraren, scherp in het vizier (Openb. 2:2,9,14-15,20,24; 3:9). Maar er was óók een prijzenswaardige gemeente, Filadelfia, waarop Jezus geen kritiek had (Openb. 3:7-13). Houdt u dit vast!

Wat is nu de profetische betekenis van het feit, dat Mozes daar bij de bron Rehuël's zeven dochters, waaronder zijn toekomstige vrouw, ontmoette. Dé betekenis is, dat Jezus daar bij de Evangeliebron tussen al die vele christelijke gezindten Zijn Bruid zal ontmoeten. Tussen ál die gemeenten (zeven is het getal van goddelijke volkomenheid) met een kleine g vindt Hij Zijn Bruid, de Gemeente met een hoofdletter G. De Gemeente is Zijn Lichaam van ontelbare, ernstige, Hem vurig liefhebbende, wedergeboren kinderen Gods.

In dit verband is het nuttig om de geschiedenis te lezen van Abraham, die zijn knecht Eliëzer op weg zond om voor zijn zoon Izaäk een vrouw te zoeken. Abraham is het typebeeld van God de Vader, Eliëzer typeert God de Heilige Geest, terwijl Izaäk een type is van Jezus, Gods Zoon. Maar Eliëzer moest wél de toekomstige bruid van Izaäk zoeken in de familie van Abraham. Wéér een belangrijk punt dat wij moeten vasthouden! Gen. 24:2-4 – *“Zo sprak Abraham tot zijn knecht, den oudste van zijn huis, regerende over alles, wat hij had: Leg toch uw hand onder mijn heup, Opdat ik u doe zweren bij den HEERE, den God des hemels, en den God der aarde, dat gij voor mijn zoon geen vrouw nemen zult van de dochteren der Kanaänieten, in het midden van welke ik woon; Maar dat gij naar mijn land, en naar mijn maagschap trekken, en voor mijn zoon Izak een vrouw nemen zult.”*

Evenzo vindt Jezus Zijn Bruid onder Zijn familie, onder de kinderen van God de Vader. Voorheen heidenen! Zo ook vond Mozes, dienaar van de God van Israël en typebeeld van Jezus, zijn vrouw onder heidenen, maar nu kinderen Gods, namelijk Rehuël's dochters.

Wáár ontmoette Eliëzer Izaäk's toekomstige vrouw? Hij ontmoette Rebekka bij een bron (Gen. 24:11-27), waar zij bereidwillig Eliëzer en zijn kamelen (lastdragers) te drinken gaf. Rebekka (Hebr. *“rivkah”* – רבקה) betekent letterlijk *“gekluisterd (zoals de voeten van een paard of ezel)”*, maar kan figuurlijk ook betekenen *“anderen door je schoonheid als het ware binden”*. We zien dat Rebekka, hoewel eerst aan de voeten gekluisterd, vrijheid had gevonden om vrijwillig de dorst te lessen van anderen, die zo onder hun lasten gebukt kunnen gaan. Wat een geweldig beeld! In Gen. 24:21a lezen wij, dat zij ook Eliëzer (Heilige Geest) met haar innerlijke schoonheid had gebonden, want *“hij ontzette zich over haar!”*

Ja, evenzo vond Mozes zijn vrouw bij de waterbron, waar zij net als Rebekka de kudden drenkte. Jezus, onze Hemelbruidegom, zal Zijn Bruid (de Gemeente) ook bij de Evangelie-

bron ontmoeten! Daar zal zij bezig zijn met bijzondere taken: het verzorgen van de schapen en lammeren en het opzenden van voorspraakgebeden tot God.

Mozes trouwde met Zipporah. Ex. 2:21 – *“En Mozes bewilligde bij den man te wonen; en hij gaf Mozes zijn dochter Zippora;”*

De bijbel geeft ons slechts de naam van Zipporah en niet de namen van de zes andere dochters van Rehuël. Dat is verklaarbaar! Want slechts Zipporah was voor Mozes relevant. Zij werd immers zijn vrouw. En als Mozes een type van Jezus is, dan ligt het ook voor de hand dat deze Zipporah een type van Zijn Bruid is. De Bruid is in Gods ogen belangrijk. Haar naam kent Hij. Uiteraard kent Hij de namen van ieder mens op aarde, maar de bijbel brengt hiermee tot uiting dat het ging om Zipporah en dat het in Zijn raadsplan gaat om de Bruid.

De naam Zipporah (*“tsiporah”* – צִפּוֹרָה) betekent *“klein vogeltje”*. Wat is nu helemaal een klein vogeltje, zo’n minuscuul, nietig, krachteloos bolletje met veertjes? Een klein vogeltje heeft toch absoluut geen kracht? Op het internet las ik, dat een huismus slechts 28-30 gram weegt, een vinkje zo’n 20 gram, een sijsje 12-15 gram, de kleinste kolibries wegen 2 gram. Dat is toch niets? Maar tóch is dat kleine vogeltje, die Zipporah, een type van de Bruid.

Daarvoor voer ik u terug naar die fijne gemeente Filadelfia uit Klein-Azië, waarop Jezus geen kritiek had (zie hiervoor). Openb. 3:8 – *“Ik weet uw werken; zie, Ik heb een geopende deur voor u gegeven, en niemand kan die sluiten; want gij hebt kleine kracht, en gij hebt Mijn woord bewaard, en hebt Mijn Naam niet verloochend.”* Dit zijn de woorden, die Jezus sprak! Hoe was het mogelijk dat Filadelfia in staat was om Gods Woord te bewaren en Jezus’ Naam niet te verloochenen? Dat was mogelijk geworden, omdat deze gemeente kleine kracht had. M.a.w. deze gemeente had niet op eigen kracht, maar volledig op de kracht en de leiding van de Heilige Geest vertrouwd. 2 Cor. 12:9 – *“En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone.”*

Dit betekent ook dat Filadelfia volledig uit Jezus’ genade leefde en op Hem vertrouwd. En deze gemeente prakticeerde de broederlijke liefde. Filadelfia betekent *“broederlijke liefde”*.

Wat een tegenstelling met die mensen, die denken dat zij op grond van hun capaciteiten in hun eigen gemeente dit of dat wel even zullen fixen. Maar het werk is volledig van de Heer. Lees maar eens Deut. 6:10-12! Alléén door de werkingen van de Heilige Geest zullen zielen kunnen worden gered. En alléén door genade en de kracht van Gods Geest zullen wij een heilig leven kunnen leiden. Daarom wil Jezus dat Zijn Bruid enkel uit Zijn genade zal leven. Alles wat wij mogen doen, is door Gods kracht en genade. Zélfs ons geloof is Gods genade, want genade is immers een gave van God (Efez. 2:8).

Wat een tegenstelling ook met de reactie van het volk van Israël, toen God haar uitnodigde om Zijn volk te worden. Hij bood hen Zijn genade aan. Dit zullen we lezen in Ex. 19:4-8 – *“Gijlieden hebt gezien, wat Ik den Egyptenaren gedaan heb; hoe Ik u op vleugelen der arenden gedragen, en u tot Mij gebracht heb. Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn; En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult. En Mozes kwam en riep de oudsten des volks, en stelde voor hun aangezichten al deze woorden, die de HEERE hem geboden had. Toen antwoordde al het volk gelijkelijk, en zeide: Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen! En Mozes bracht de woorden des volks weder tot den HEERE.”*

Zoals we dadelijk zullen zien, was Israël’s reactie vleeselijk en gebaseerd op eigen kracht. God zei: *“Ik heb jullie op arendsvleugelen gedragen. Ik heb jullie dicht bij Mijn hart gekoesterd. Willen jullie Mijn eigendom, Mijn volk worden? Willen jullie Mij gehoorzamen en een verbond (hjms, een huwelijksverbond!) met Mij aangaan?”* God bood hen nu véél meer van Zijn onbegrijpelijk grote genade aan, dan wat zij voordien reeds hadden ervaren. Hij had

Israël uit genade verlost uit de slavernij van Egypte. Hij had hen uitgeleid uit dat land en door de Rode Zee geleid. Middels wolk- en vuurkolom was Hij zelfs in hun midden. Dat was ook genade. Terwijl het volk maar mopperde en mopperde tijdens de woestijnreis, God niet vertrouwde en zelfs ongehoorzaam was (Ex. 14:11-12; 15:24; 16:2-8,20,28; 17:1-3), had Hij hen niet gestraft. Omdat Hij opnieuw genadig was en hen Zijn overvloedige genade wilde schenken. Dit alles was in Zijn wil besloten. Israël's verlossing uit Egypte en haar woestijnreis typeren de bevrijding van zond en wereld van de kinderen Gods door het Kruisoffer van Jezus. En dat uitsluitend op grond van genade. Daarom zien we Zijn volle genade voor Zijn kinderen óók typerend terug voor het volk Israël in het boek Exodus. Met Zijn genade was ook alles begonnen. Ex. 2:23-25 – *“En het geschiedde na vele dezer dagen, als de koning van Egypte gestorven was, dat de kinderen Israëls zuchtten en schreeuwden over den dienst; en hun gekrijt over hun dienst kwam op tot God. En God hoorde hun gekerm, en God gedacht aan Zijn verbond met Abraham, met Izak, en met Jakob. En God zag de kinderen Israëls aan, en God kende hen.”*

God had vanaf het prilste begin genade als uitgangspunt (Gen. 3:21). Zó wilde Hij ook met Israël handelen en hen overvloedig genade schenken. Niet de Wet in eerste instantie! De reactie van Israël was echter faliekant verkeerd. In het Nederlands is dat niet zo duidelijk, maar wel in het Hebreeuws. Het volk zei: *“Al wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen!”*. In Hebreeuws: *“Kol asjer diber adonaj na-aseh”* (כּוֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה). In het Hebreeuws getuigt de uitspraak *“na-aseh”* (נַעֲשֶׂה), d.w.z. *“zullen wij doen”* hier van een zekere arrogantie (Ex. 19:8). Want *“na-aseh”* (נַעֲשֶׂה) betekent *“dat zullen wij zelf doen, dat zullen wij maken.”* Het betreft hier een vervoeging van het werkwoord *“la-asot”* (לַעֲשׂוֹת), d.w.z. *“maken”*. In feite zei het volk: *“Wij zullen alles wat U zegt, (wel even) maken”*. Terwijl God hen zelfs nog geen direkte opdrachten had gegeven. Dit is hoogmoed, broeders en zusters, en ook eigen kracht. En de Here God verafschuwt dat!

Het antwoord van God was dan ook navenant. Wie denkt dat hij of zij in eigen kracht Gods wil kan doen of Hem dienen, die komt bedrogen uit. Want God is uitermate rein en heilig. Geen enkel mens kan in eigen kracht Gods wil doen. Geen mens kan zó in Zijn nabijheid komen, want hij wordt dan door het vuur van Zijn reinheid verteerd. Omdat de mens onrein en bezoedeld is door de zonde! Wie zichzelf dan ook buiten Gods genade plaatst, schaaft zichzelf automatisch onder Gods Wet, die zegt, dat de ziel die zondigt, zal sterven. En dit gebeurde dan ook, zoals we lezen in Ex. 19:12-13,16-18 – *“En bepaal het volk rondom, zeggende: Wacht u op den berg te klimmen, en deszelfs einde aan te roeren; al wie den berg aanroert, zal zekerlijk gedood worden. Geen hand zal hem aanroeren, maar hij zal zekerlijk gestenigd, of zekerlijk doorschoten worden; hetzij een beest, hetzij een man, hij zal niet leven. Als de ramshoorn langzaam gaat, zullen zij op den berg klimmen..... En het geschiedde op den derden dag, toen het morgen was, dat er op den berg donderen en bliksemen waren, en een zware wolk, en het geluid ener zeer sterke bazuin, zodat al het volk verschrikte, dat in het leger was. En Mozes leidde het volk uit het leger, Gode tegemoet; en zij stonden aan het onderste des bergs. En de ganse berg Sinaï rookte, omdat de HEERE op denzelven nederkwam in vuur en zijn rook ging op, als de rook van een oven; en de ganse berg beefde zeer.”*

Stelt u zich voor. God had hen eerst liefdevol aan Zijn borst gedrukt en als op arends-vleugelen gedragen en uit Egypte geleid. Hij was in hun midden en had hen geleid door een wolk- en vuurkolom (Num. 14:14). Hij had de Egyptenaren in de Rode Zee vernietigd. En zij waren niet verteerd door vurige toorn, terwijl zij Hem zo vaak hadden bedroefd. Want, immers, hadden zij zich afhankelijk gevoeld van Zijn genade. En als een liefhebbende Vader had hij hen daarom overvloedig gezegend. Maar nú zouden ze gedood worden als zij ook maar de berg Horeb zouden aanraken. Wat een tegenstelling! Was en is God dan zo'n vreselijke boeman? Neen, maar Hij wil dat wij geheel van Hem afhankelijk zijn, zodat Hij Zijn grote liefde kan tonen middels Zijn genade. Efez. 2:4-9 – *“Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, Ook toen wij dood waren door*

de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden), En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus; Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus. Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; Niet uit de werken, opdat niemand roeme.”

Wie denkt Gods wil te kunnen volbrengen in eigen kracht en door eigen werken, gebaseerd op eigen talenten, die zal falen. Zelfrechtvaardiging is dodelijk drijfzand.

Maar de Bruid van Jezus staat niet in eigen kracht en hoogmoed. Nederig vertrouwt zij geheel op de kracht van de Heilige Geest en op Gods genade. Daarom kon de gemeente van Filadelfia de doorzoekende ogen van Jezus doorstaan. Zij had kleine kracht en was als dat kleine, zwakke vogeltje Zipporah, dat Zijn bescherming zo dringend zocht.

Ps. 84:4 – “Zelfs vindt de mus een huis, en de zwaluw een nest voor zich, waar zij haar jongen legt, bij Uw altaren, HEERE der heirscharen, mijn Koning, en mijn God!”

We zien hier schaduwbeelden van Gods kinderen, die hun verblijfplaats, hun woning bij Gods altaar hebben. Zij vertoeven daar om nabij hun geliefde Heiland te zijn en Zijn Woord te onderzoeken. Omdat zij zich als zwakke, nietige vogeltjes afhankelijk voelen van Hem.

Ps. 27:4 – “Een ding heb ik van den HEERE begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des HEEREN, om de liefelijkheid des HEEREN te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel.”

Absoluut leerzaam is de handelwijze van de Joodse priesters als er iemand van melaatsheid moest worden gereinigd. *Lev. 14:4-7 – “Zo zal de priester gebieden, dat men voor hem, die te reinigen zal zijn, twee levende reine vogelen neme, mitsgaders cederenhout, en scharlaken, en hysop. De priester zal ook gebieden, dat men den ene vogel slachte, in een aardenvat, over levend water. Dien levenden vogel zal hij nemen, en het cederhout, en het scharlaken, en den hysop; en zal die, en den levenden vogel dopen in het bloed des vogels, die boven het levende water geslacht is. En hij zal over hem, die van de melaatsheid te reinigen is, zevenmaal sprengen; daarna zal hij hem rein verklaren, en den levenden vogel in het open veld vliegen laten.”*

Dezelfde handelwijze met twee kleine vogeltjes vond ook plaats ingeval van de reiniging, ontzondiging en verzoening van een huis (Lev. 14:49-53).

Voor de reiniging waren twee ‘reine’ vogels nodig (Lev. 11; Deut. 14). De te slachten vogel typeert Jezus, Die aan het kruis voor ons stierf. De vogel die vrij weg mocht vliegen, typeert de melaatse die was gereinigd, d.w.z de door Jezus geredde mens, d.w.z de Gemeente, d.w.z de Bruid.

Jezus vereenzelvigde Zich met ons, met de mens (Fil. 2:7-8). Hij werd als een zwak vogeltje geslacht voor onze reiniging, terwijl wij nu, zoals die gelukkige vogel, vrij mogen wegvliegen. En omdat wij zijn ingedompeld in Jezus’ Bloed en het levende water van Gods Geest (uit de Evangeliebron), verspreiden wij al vliegend overal die druppels. Ziet u het verband met Rebekka, broeders en zusters? Eerst was zij gekluisterd, maar nu was zij vrij. Zij drenkte de kudde schapen en gaf ook zelfs de kamelen van een vreemdeling te drinken. Ziet u nu Zipporah, die de kudde schapen drenkte en door Mozes werd bevrijd van haar belagers? Ziet u nu Filadelfia die Gods Woord bewaarde en Jezus’ Naam niet verloochende?

Geliefde broeders en zusters, dit alles overdenkend, zien we dat de Bruid als een klein vogeltje kleine kracht bezit en dáárom mag rekenen op Gods kracht. Uit genade is zij nu vrij en lest de geestelijke dorst van anderen. Zij vertelt over het Bloed van Jezus, dat haar heeft gereinigd. En zij heeft haar woning onder het altaar, dus dicht bij haar Heiland en zij bewaart Zijn Woord en verloochent Zijn Naam niet. Het is mijn verlangen, dat dit ons aller deel wordt.

Moge Jezus, de Hemelbruidegom, ons deze week overvloedig zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)